

vil heller ikke nogen Anden være istand til med mindste Sikkerhed at beregne, hvad den kan indbringe. Til noget sikkert Resultat i denne Henseende kan man kun komme ad Erfaringens Vej, og skulde det nu i Tiden vise sig, at ved Indkomsskatten alene kom man ikke til nogen Ballance mellem Statens Indtægter og Udgifter, da stod det maaskee kun tilbage at beklage, at man havde opgivet en Skattnorm, som det ikke er saa let at faae indført igjen, naar den først eengang er opgivet. Consumtionen er en Beskatning, som ikke er yndet, og fra denne Side kunne vi derfor heller ikke have Noget imod, at den opgives for Kjøbenhavn, efterat være affaaret for det hele øvrige Land, skjøndt vi dog ikke overseer, at langt mindre taler mod dens Bibeholdelse i Kjøbenhavn. Men see vi hen til Hovedstadens Skatteevne, da skønne vi ikke, at Sagen kan være paatrængende, og naar vi stille os for Die paa den ene Side Finantsernes og Landets dieblifikke Stilling, paa den anden Side den Foregriben af en senere Rigsdags Beslutning, som ligger i Dphævelsen af en Skat, for hvilken man ikke, endog blot med nogenlunde Sikkerhed, veed nogen Anden at sætte i Stedet, da kunne vi paa ingen Maade finde, at det nærværende Tidspunkt er det, hvori Sagen bør finde sin Afgjørelse. Efter Sagens nærværende Stilling finde vi dog ingen Anledning til at optage Regjeringens Forslag om Dækning af 92,000 Rbd. ved visse Tariffatters Forhøielse, men naar Kjøbenhavn saaledes erholder en Lettelse af henved 200,000 Rbd., da troe vi, at der er taget vel endog mere Hensyn til denne Stad, end den under nærværende Omstændigheder kunde vente. At gaae videre, at udslette andre 200,000 Rbd. af et Budget, som endnu ikke foreligger, kunne vi ei ansee for rigtigt. Men den Beslutning, som er taget i det andet Thing om den kjøbenhavnske Consumtions Dphævelse fra 1ste April 1852, nærmer sig vistnok meget til en Udsettelse, skjøndt den dog, paa Grund af den mellemliggende Rigsdag ikke aldeles staaer paa lige Fod med en endelig Beslutning. Der er endog i det andet Thing blevet udtalt, at det vilde være usømmeligt, hvis Rigsdagen i 1851 kom til en anden Beslutning end den, der efter

Folkethingets Afgjørelse vilde blive til Lov. Denne Mening kunne vi vel ikke ubetinget underskrive, men hvis den var rigtig, vilde det forekomme os, at Usømmeligheden da maatte være at søge ved sin Kilde: den Beslutning, som fremkaldte en Collision mellem en kommende Rigsdags Sømmelighedsfølelse og dens Pligt, at varetage Landets Interesser efter sin bedste Overbeviisning. Vi troe derfor, at Thinget helst maa undgaae en saadan Collision, og dette mene vi vil kunne naaes ved at forkaste det sidste Punktum af § 3. Det, der da blev tilbage, var en Tidsbestemmelse for Consumtionens Vedbliven uden nogen tilsvarende Tidsangivelse for denne Afgifts Dphør. Følgen heraf vilde være, at Regjeringen paa Rigsdagen 1851 maatte forelægge et nyt Forslag angaaende Indførselsconsumtionen i Kjøbenhavn, og Rigsdagen beholdt da sin fulde Frihed til at tage den Beslutning, som den efter Sagens Stilling til den Tid maatte ansee for den rette. Men da Indkomsskatten, hvis den bliver vedtagen, dog næppe vil komme istand iaar, og det saaledes først om et Par Aar vil kunne vise sig, hvor righoldig denne Indtægtskilde kan blive for Staten, og da Landets hele Stilling for Diebliffet opfordrer til Varsomhed med Reformen, som gribe saa dybt ind i det Finantsielle, have vi troet, at Consumtionen vedbliver i Kjøbenhavn indtil 1ste April 1854, og kun i Mangel af dennes Antagelse skulle vi holde os til den i Lovforslaget indeholdte Tidsbestemmelse.

I Henhold til det saaledes Udviklede tilslade vi os at indstille:

Som Hovedindstilling:

„At det sidste Punktum fra: „Fra den nævnte Tid“ til Enden udgaaer“, og at i 10de Linie fra oven „1ste April 1852“ forandres til „1ste April 1854“.

Som underordnet Indstilling:

„At det sidste Punktum i Paragraphen udgaaer“.

Dersom Spørgsmaalet om Dphævelsen af Indførselsconsumtionen i Almindelighed endnu forelaae aabent, vilde samtlige Udvalgets Medlemmer i Statens nuværende finantsielle Forhold have fundet en Foranledning til ikke ube-